

Tisztelt barátom,

Ja küldöm a Molière II ik kötetének befejezését. Kélek
szívesed ki egyhente, s a készítéssel együtt küldésed el követem,
va vége.

Rajta vagyok hogy a Lassuffe jegyzetét is mielőbb
rehefésd. Aralán kifordít talán a kötet azon függelékét, mit
már elküldtem. Eddigelé megtartám ravamat, s mert miatam
egy pillanatsig sem leltem vesztegleni. S valóban szeretném le,
ráni nyakamról. Mit lehetek róla, ha, gyököt (s különben
is nehéz) fejem még nagyobb kimerésűl, afutai enelez per-
vel keményen, mely 5-8 Óra közt hagy élni egyedül!

Küldésed a 2dik kötet befejezésével egyben mind
a drómlapját is, hogy lássam vanderéjét, s így a kötethez
lehesse adni.

— Lapcövelelélül egy pár mesét küldtem; kapsad-e?

S e két mese újlag felelővételé ^{ismét} Szomszéd régi párti-
ót, s rendelésé kérem, hogy írjanak Szomszéd meséket, Szomszéd
Szomszéd így le, mint ahogy a beszélő garasit dictálja. Mit
van is néhány is. Sok újs, töredékes, évszaka van ezek közt,
mint Te jól tudod: de azért bámulatos gardayajoz mutat,
anyag tekintetében legalább. Azt hiszem, hogy némi akaratnal,
Szomszéd Szomszéd lehetne nagy meséket gyűjteni, Merényiféle
expedicióh nélkül is.

A propos: ki az a Merényi? Ismered?

— Olvasom a mit Origánairól írtál, s — megöleltem
lek lélekben.

No de nem írtalak firkáimmal, s haíng-egyben
mondum: áldjon meg Isten az én "gustufom" nevét.

júl. 3d.

Raimund Káby

